

Tudósítás a Reménység fokáról

(Egy doktori disszertáció alapanyaga is lehetne)

*A harangok máshol lakoznak
és a szellem utánuk ballagott!*

A ludasi Matyi már megint
felemelte a kései sóska árát,
és a Bikában a nagy marha mészáros
kiárúsítja fennmaradt eszét
a Mlakának.
Szerecsen Mária képei
meg egyáltalán nem kelendők,
csupán a bendők
korognak üres fejeknek,
dugványozni készülnek újfent a magyarkák
s vigadnak, jár a lábuk, akár
a motolla, tivornyáznak európai
hírnévre kapva, tombolnak a
fejeslábúak is, az ülepagyúak,
kiültek választás után némi életet élni.
Közben keményen dugványoznak a magyarkák,
nem értik a lábasfejúeket sehogy, nem
érhetik fel ésszel gondolat-lerakódásaikat,
az ülep alatti visszhangisméltléseket.
Önmagukat sem értik Klastromvár tövében,
ahol szökőkutak zúgnak szerényen, zúgnak,
bennük zúgnak a herék, jól bezúgnak!
A kultúrzümm halálra táncoltatva
másnaposkodik a Kossuth utcában,
Lajosék aligha győzik a sok csin-állomot,
miközben egyet a kettőből csupán
ujjaikon tudhatják megszámolni minőségileg.
Sose halunk ..., sose mosodapénz,
sose térünk észhez, csak álljon a bál,
csak nyavalyás körnép-körtánc
a kenyérgyár fokán. Csak vigadva, hogy:
ereszd el a hajamat,
populista magamat,
köldöknéző napamat,
rókabőrös nagybögőbe
baromjárasi legényke
beült hegedülni, ihaj, csuhaj,
fejen ülve adatott itt
gála-ünnepelni!

Dugványoznak a magyarkák,
szikkadt homok talpuk alatt,
doktori mód kézimunkás
észtől futott, márkás Júdás,
euróba fekszik, kel,
dugva dugjad, kultúrmódra,
körnép sose keljen fel!

A kormány-ön jót lubickol olcsó
szökőkút levében, van píz, van píz
most dögvél és olcsójános módra
csapkod a farkával, igen eszes fajta.
Még kék a nép, most mossad neki,
a lapály-lelkűeknek. Jó Döbrögi
fejében felszökött a vízszint,
szellemi fejekben meg az adrenalin,
mert se könyv se szótár,
csak hol és hodzs voltál
a tíz híján száz éves szecesszióban,
aminek lehelete zömében fojtogatja
az írástudókat.

Ön fest már? Már igen!
Mikor harmadik asszonypajtásom
elhagyott, bánatomban
befestettem magamat rendesen,
s kiállítottam a Tejpiacon.
Ön ír? Pár elemivel?
Kiírok! Hogy mivel?
Hát mivel, mivel.... Nem is
a fejemmel, te fekete bivaly!
Innen-onnan kiírok s
betűim sortüzénél sütögetem
ülep alatt a pusztá fenekem!
A korinthosziak között meg csupa
kanca dobálja farát
a színfalak megett.
– Tessék engem megdicsérni! – Domikám!
A színek? Kő! Ma mit játszik
a Kő? A Bőszívű emberek

csupa őstehetség, még hosszan bányászatlan
gondolat-telepítmény.

Szepe! Ezek a játszott latrok
mennybemenetelét dugják előlünk, a nép
elől s akkora vaklármaival vannak,
bár bő mellényt varnak lóbogár mellbőségű
fikcióikra, s rakják, egyre rakják a falat,
ellik nekik a biciklikormány-ön,
csak úgy pattog a Napórán a vakolat és
megannyi magtalan halikra!
Itt a legfrissebb Theresio napilap,
vegyék és egyék, magamfajta nyelven
írták, csupán helyszűke miatt
még csak elképzelés szegényke,
pedig a földesúr beígérte! Akárha a
Polis Maris TV-ét, amin a képernyő rég havazik
de ha minden jól megy, beindulunk mi
anno tavaszig.

Sárgalábú istenit az... kezitcsókolom
rá diójuk köszönti önöket... Hall? ... Ga-tóit,
lagúna-tavit, szagosítottan, mert
a pannon lagúnák az éteren át illatot sugároznak
név- és születésnapjára,
csak szimatoljon jól ide!

Majd „Hoppá, Pisti” módra mi is
közreadjuk a köznek, hogy nálunk szól
a legdárídó s nem tudni, mióta.

Átírom, kiírom, másolom, kopírom:
micsoda „szépet álmodik” irodalom
a miénk, valamely dudvák e hajlaton....

/Hány a
száma analfabétáinknak? És az alkalmazott
írastudatlanokkal hogyan állunk? Egyharmada fölött?
Szia, Szerbia! Európa, te vemhes matróna, te,
azért mi nem vagyunk magtalanok, tőledtől
keresztet még nyugodtan rakhatok! /
EZZEL VAGY EZEN! Pajzson vagy pajzssal? Legjobb
eurókkal a bolondsipkán, míglen
a sok kofa utcabállal békít össze önmagammal,
hogy árucikk vagyok,
hogy olcsó vagyok,
hogy üres vagyok,
hogy láttelelet vagyok,
hogy dadogok,
hogy a hodzs pórázomnál fogva bevezet
a városi lagúnákba illatosodva
szabadosodni.
Ennyi.